

Az emlékmű

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 46. szám, 2020. november 13.

Mindig idegesítette ez a nő. Nem ilyen lányt képzeltek a fiúk mellé, Annusnak félárvaként nem volt semmije. Bezzeg ők mindig igyekeztek. Bár apósa hentesüzletét államosították, de a fiával, Károllyal alkalmazottként tovább dolgozhattak benne. A faluban ismerték és szerették őket. Karcsi, a fiúk még gimnáziumba járt, már akkor elhatározták, hogy a széles portájuk udvarán házat építenek neki. Ez volt az első emeletes ház a faluban, felül nappali és három szoba, alul meg konyha, ebédlő, fürdőszoba és kamra. Az alap betonozásához, a falazáshoz, a cserepezéshez jöttek a rokonok, ismerősök. Főzött nagy fazék tyúkhúslevest, Károly birkát vágott, megfőzte azt is. A segítőknek két liter pálinkát és három láda sört vettek. Ez az Annus meg épp akkor jött ki az egyetemről, épp hogy felvették a tsz-be agronómusnak.